

SZÁMADÓ ERNŐ VERSEI.

SZÁLLJ HIREM MADARA...

Szállj hírem madara
A Tisza mentére,
Tisza mentén is túl
Békés vármegyébe.

Nem is a megyébe,
Csak egy falujába,
Nem is a faluba,
Csak egy uccájába.

Az uccán is csak egy
Zsendelyes kis házba,
Hütlén rezedámnak
Harmatos vállára.

Szólj hangfelszóval,
Kérkedd a jülébe,
Első tilinkós lett
A falu legénye.

Csodatilinkóján
A kerek Föld ámul,

Tizenkét királlyal
Eszik egy bográcsbúl.

Ezüstház tanyája,
Aranyhegyek alján,
Csókmézzel éteti
Világszép királylány.

Rózsavíz itala,
Öröm a párnája,
Hét csoda óriás
Jókedvét szolgálja.

Semmiben sincs hijja,
Mit álmában látott,
Meváltotta dalán
Meg a Mennyországot.

Mondd el, homlokomon
Gyöngykoszorú csillog,
Csak azt el ne áruld,
Hogy nem vagyok boldog.

SZENT MIHÁLYNAPI NÓTA.

Kitőtt hát az üdöm,
Rakodom a bérem,
Amennyit kerestem,
Annyival kell érjem.

Ennyit a tisztáért,
Ennyit a vásárra,
Ennyiért kalárist
Galambom nyakára.

Ezért meg koszorút
A Szent Anna-kertbe,
Szegény édesanyám
Se lesz elfelejtve.

Telik takarosán,
Újig, ha beosztom...
Számolom, míg rúgjuk
A port a harasztón.

Igy volt valamikor,
Régi jó üdömben,
Dolgot, szolgálatot
Amíg megbecsültem.

Egyszer fejembe szállt
A sok öreg este,
S gazdám a bojtárját
Hiába kereste.

Úton voltam én már
Babonacsapáson,
Égett csizmám talpán
Csillag parasztálom.

Tán erre, tán arra,
Mentem hétvilágnak,
Tán emez, tán amaz,
Tán itt, tán ott várnak?

De megkeringeltem,
Rongyoltam, kozlottam,
S megjöttem: sehova,
Koldusan, halottan.

Mesekeresésben
Ez lett hát a bérem,
S amennyit kerestem,
Annyival kell érjem.